

– не дозволяти співробітникам суду, а також іншим особам, які знаходяться під впливом судді, в його підпорядкуванні, чи працюючим під його керівництвом, вимагати або приймати будь-які подарунки, позики, заповіти, допомогу у іншій формі, якщо йому відомо, що це викликано його функціями або діями, які він вчинив чи має намір вчинити, або бездіяльністю у зв'язку з виконанням його посадових обов'язків.

5. Рівність

Забезпечення рівного ставлення до всіх сторін судового засідання має першочергове значення для належного виконання суддею своїх обов'язків. З огляду на це, суддя повинен:

– усвідомлювати і уявляти собі різноманітність суспільства і відмінності, що виникають з безлічі джерел, включаючи, серед іншого, расову приналежність, колір шкіри, стать, релігію, національне походження, касту, непрацевдатність, вік, сімейний стан, сексуальну орієнтацію, соціально-економічне становище та інші подібні причини (підстави, що не стосуються справи);

– не демонструвати словами чи поведінкою упередженість щодо будь-якої особи або групи осіб при виконанні своїх судових обов'язків, керуючись причинами, що не стосуються справи;

– виконувати судові функції, належним чином враховуючи інтереси всіх осіб, зокрема, сторін у справі, свідків, адвокатів, співробітників суду

та колег по складу суду, що не відносяться до справи, несуттєвих для належного здійснення таких функцій;

– не допускати, щоб співробітники суду чи інші особи, які перебувають під впливом судді, в його підпорядкуванні чи під його наглядом, допускали диференційований підхід стосовно вказаних осіб по справі, що розглядається судом, на будь-яких підставах, що не відносяться до справи;

– вимагати від адвокатів, які беруть участь у судовому розгляді, утримуватися від демонстрації на словах чи поведінкою упередженості на підставах, що не стосуються справи, за винятком тих випадків, які мають правове значення для предмету судового розгляду і можуть бути законним чином виправдані.

6. Компетентність та старанність

Компетентність та старанність є необхідними умовами виконання суддею своїх обов'язків. Відтак:

– судові функції судді повинні мати пріоритет над усіма іншими видами діяльності;

– суддя повинен присвячувати свою професійну діяльність виконанню судових функцій, до яких входять не тільки виконання судових та посадових обов'язків у судовому розгляді і винесення рішень, а й інші завдання, що мають відношення до судової посади або діяльності суду;

– суддя має вживати розумних заходів для збереження та розширення

своїх знань, вдосконалення практичного досвіду та особистих якостей, необхідних для належного виконання своїх обов'язків, використовуючи для цих цілей засоби навчання та інші можливості, які в умовах судового контролю мають бути доступні для суддів;

– суддя має бути обізнаний з відповідними змінами у міжнародному законодавстві, включаючи міжнародні конвенції та інші документи, які встановлюють норми, що діють стосовно прав людини;

– суддя повинен виконувати усі свої обов'язки, включаючи винесення відкладених рішень, розумно, справедливо і з достатньою швидкістю;

– суддя повинен підтримувати порядок і дотримуватися етикету в ході всіх судових розглядів і поводитися терпляче, гідно і чемно по відношенню до сторін судового засідання, присутніх, свідків, адвокатів та інших осіб, з якими він спілкується при перебуванні на посаді, та вимагати такої ж поведінки від законних представників сторін, співробітників суду та інших осіб, які перебувають під впливом судді, в його підпорядкуванні чи під його наглядом;

– суддя не повинен займатися діяльністю, несумісною зі старанним виконанням судових функцій.

Орієнтири для судової реформи

Вважаємо, що процеси майбутньої судової реформи мають будуватися,

в першу чергу, шляхом імплементації загальних міжнародних принципів правосуддя та правил поведінки суддів у національне законодавство. Тобто першочерговим пріоритетом законопроектної роботи у цьому напрямку має бути аналіз основоположних ідей судочинства, закладених у міжнародній юридичній практиці, та покладення їх в основу такої реформи.

Однак практика показує, що всі судові реформи в Україні починаються з «реорганізації судової системи», тобто спочатку утворюються нові спеціалізовані ланки судів, потім змінюються їх компетенції та повноваження, а закінчується все тим, що новоутворені ланки через певний час ліквідуються. Фактично таке реформування не змінює судову систему зсередини, не викоринює тих злочинних явищ, які відомі, напевне, кожному українцю якщо не з власного досвіду, то зі ЗМІ. Це і корупція, і хабарництво, і банальна неповага суддів до звичайного громадянина, який волею обставин змушений зіштовхнутися із судовою системою.

У поспіху, а як виявляється згодом, у зв'язку із вузько меркантильними цілями при проведенні так званих судових реформ в Україні зазвичай не використовуються світова практика та досвід, які формувалися століттями, а будується український велосипед, який, на превеликий жаль, далеко не їде. І поки що до кінця не зрозуміло, чи буде позбавлена таких вад поточна реформа вітчизняної судової системи.

Українська юридична компанія

Слова ніщо,

справи – все

®

+38 (044) 425-44-45

info@legal.kiev.ua

www.legal.kiev.ua